

ning tro og sagt: Vi stemmer efter vor Overbevisning, vi opfordrer Regeringen, saa stærkt vi kan, til at omgøre en Handling, som vi anser for uretfærdig. Det er kun det, vi fra de Egne, der ogsaa har følt, hvor Skoen trykker, har villet sige; vi har ikke haft nogen politisk Bagtanke eller nogen politisk Hensigt med det, og naar vi ikke har haft det, maa Regeringen heller ikke fra sit Standpunkt slaa det op til et politisk Spørgsmaal. Jeg er ved Finanslovsforslagets 1ste Behandling i Oktober ikke veget tilbage for at sige min Mening, altsaa netop i den Tid, da Rugprisen steg Dag for Dag, saa at der den Dag, da jeg talte, noteredes en Pris af 24 Kr. for dansk Rug. Da sagde jeg: Dersom Rugprisen bliver ved at stige paa den Maade, maa der komme en Tid, da der maa sættes en Stopper derfor; ellers bliver vi alle sammen saa stærkt interesserede i det, at vi maa sige: Det er nødvendigt, at der sættes en Maksimalpris paa Rug. (Indenrigsministeren [Rode]: Ja, det er det, vi har gjort). Ja, siger den højtærede Indenrigsminister, det er det, vi har gjort; men man gjorde det ikke den Gang, da det vilde have ramt det ganske Land, man gjorde det først, da det kun kunde ramme i væsentlig Grad en meget begrænset Del af Landet, og den daarligste Del af Landet, som er henvist til Kornproduktion alene. Det var Fejlen. Jeg tror ikke, Ministeriet har gjort det af Uvillie, og det haaber jeg heller ikke nogen af de Mennesker der ude tror; men, siger de: Ministeriet har gjort det af Ubetænksomhed; man har ikke ret betænkt, hvad det første Skridt koster, thi det Skridt, Ministeriet her har gjort, har fremtvunget nu, men for sent, at Ministeren har givet et for Resten ret stærkt Løfte om, at der skal komme en Maksimalpris paa Hvede, paa Mel o. s. v. Det er i saa Henseende det første Skridt, der koster. Men jeg synes, vi i denne Tid, hvor vi under hele vor Forhandling skulde staa paa det ansvarsfulde Standpunkt, som hele vort Folk og Land staa paa i Øjeblikket, skulde lade være med fra den ene eller fra den anden Side at kaste et politisk Moment ind og sige: I kommer med en saadan Opfordring; deri ligger et politisk Moment; vi maa svare derpaa ved at gøre det til et saa stort politisk Agitationsnummer som muligt fra den anden Side. Nej, dette Spørgsmaal er ikke rejst af Venstre af politiske Hensyn, men fordi adskillige Repræsentanter indenfor Venstre har faaet saa stærke Opfordringer fra de Egne, de repræsenterer, om at fremdrage Spørgsmaalet. Jeg mener,

at det er ganske berettiget, at det er kommet frem, og denne Berettigelse er blevet yderligere understreget navnlig derved, at radikale Medlemmer, som staaer Regeringen overordentlig nær, har sagt: Det er et saa fuldstændig berettiget Spørgsmaal, som det kan være, og vi burde allesammen stemme for denne Opfordring til Regeringen, men vi tør ikke gøre det, fordi Ministeriet har gjort det til et ret udpræget politisk Spørgsmaal. Det mener jeg er forkert at gøre denne Sag til.

Jeg har den Følelse af Sagen, saaledes som den ligger for, at Regeringen ikke kommer uden om ret stærke Tvangsforanstaltninger for at faa fat i det Brødkorn, ikke fordi man misunder alle andre Brødet i dette Land, men fordi man for det første vil sige: Vi kan ikke anerkende Retfærdigheden i, at Maksimalprisen er sat saa lavt, som Tilfældet er. Men endnu mindre vil man være med til at anerkende den Fortolkning af Grundlovens Grundsætning, som Regeringen vil slaa fast ved at sige: Vi kan ekspropriere, ikke til den fulde Pris, men til en hvilken som helst Pris, som en hvilken som helst Regering bestemmer; om den skal have Tilslutning fra en Kommission eller ej, er jo ret ligegyldigt. Det tror jeg ikke, den jydsk Befolkning vil godkende; saa siger vi hellere: Vi prøver paa at holde Kampen gaaende, saa maa I tage med Magt, hvad I kan; men det, som vi hævdede i sin Tid som vor grundlovmæssige Ret, vil vi fremdeles hævde, og der tror jeg ikke, man hverken vil finde Veghed eller Svaghed. Jeg tror heller ikke, man vil kunne sige, at det er noget urimeligt, man forlanger. Det er det første Skridt, der koster. Det vil vise sig for Regeringen med Hensyn til Maksimalprisen, og det vil ogsaa vise sig, hvis man vil sige: Vi godkender de Teorier, der har lydt i disse Dage med Hensyn til, hvad man er i Stand til at udføre i Henhold til Grundlovens § 82.

E. Rasmussen. Da Pinstrup talte før, trak en Del af Medlemmerne paa Smilebaandet, hvilket jeg ikke betragter som mærkeligt i Betragtning af det Regnestykke, som det ærede Medlem afleverede over Svineavl. Han oplyste for os, at for hvert Pund Tilførsel af levende Vægt Svin bruges der 5 Pund Korn, men enhver, der opdrætter Svin, ved, at det ikke er udelukkende Korn, de faar, men at de ogsaa faar Mælk og Roer, saa selv om de 5 Pund passer paa den ene Maade, saa passer de dog i Virkeligheden alligevel ikke. Jeg kan ikke